

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ioannis Can||tacvzeni Constantinopo-||litani Regis Contra
Mahometicam || fidem Christiana & orthodoxa assertio**

Johannes

Basileae, 1543

VD16 VD16 J 376

Οτι Ο Υιος Και Λογος Του Θεου Θεος Ων, Εγ Εσχατων Των Ημερων Δια ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98189](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98189)

ΟΤΙ Ο ΥΙΟΣ ΚΑΙ ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

ΘΕΟΣ ΩΝ, ΕΦ' ΕΣΧΑΤΩΝ ΤΩΝ ΗΜΕΡΩΝ ΔΙΑ

ΤΩΝ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ ΣΑΤΗΡΕΙΑΝ ΕΓΧΥΣΕ ΑΝΘΡΩΠΟΣ, ΥΨΑΠΕΘΑΝΕ ΣΑΥ-

ΡΩΘΕΙΣ, ΥΨΕΤΑΦΗ, ΕΛΑΝΕΝ, ΥΨΔΙΕΛΗΦΘΗ, ΥΨΕΘΕΟΤΗΣ ΕΠΕ-

ΘΗ, ΕΛΛ' Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ, ΕΛΑΥΤΟΣ ΔΕΙΜ' Ο ΜΕΛΛΩΝ

ΚΕΙΝΕΙΝ ΠΑΣΕΝ ΤΩΝ ΓΛΩ.

ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΔΕΥΤΕΡΑ.

ΠΕΙΔΗ ΣΟΙ ΠΟΔΙ. Ψ ΧΡΙΣΤΟΥ ΙΚΑΝΩΣ ΑΠΕΔΙΕΞΑΜΕΝ, ΑΠΟ ΤΕ ΤΩ ΑΒΡΑΑΜ,
 ΚΑΙ ΙΣΑΑΚ, ΚΑΙ ΙΑΚΩΒ, ΑΠΟ ΤΕ Ψ ΜΩΥΣΕΩΣ, ΔΑΒΙΔ ΤΕ, ΚΑΙ ΤΩΝ ΠΡΟΦΗΤΩΝ,
 ΜΑΛΛΟΝ Ψ ΑΛΗΘΕΙΣ ΕΙΠΕΙΝ ΑΠ' ΑΥΤΩ Ψ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΠΑΤΡΟΣ, ΟΤΙ ΘΕΟΣ ΔΕΙΜ
 ΑΛΗΘΕΩΣ, ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΥΙΟΣ, ΦΕΡΕΙ ΔΗ ΛΟΙΠΟΝ ΕΙΣ ΜΕΘΥΣΤΑΤΑΝΤΕΣ, ΙΣΙΩΜΕΝ
 ΚΑΙ ΠΟΔΙ ΩΝ ΑΠΟΡΕΙΣ ΕΤΕΡΩΝ, ΜΑΛΛΟΝ ΔΕ ΚΑΤΗΓΟΡΕΙΣ ΗΜΑΣ ΟΣ ΑΓΓΕΛΙΑ-
 ΝΟΥΣ, ΕΣΤΙ ΔΕ ΤΑΙΣ. ΟΤΙ ΠΩΣ ΔΕΙ ΔΙΩΚΑΤΟΝ, ΔΕΙΜ ΓΗΕΔΩ ΑΝΘΡΩΠΟΥ, ΚΑΙ
 ΠΝΙ ΤΡΩΠΩ ΕΓΧΥΣΕ ΑΝΘΡΩΠΟΥ. ΚΑΙ ΟΤΙ, ΕΙ ΛΩ ΘΕΟΣ Ο ΧΡΙΣΤΟΣ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΥΙΟΣ, ΠΩΣ ΟΥΚ ΕΨΩΣΕ ΤΟΝ
 ΑΝΘΡΩΠΟΥΝ ΨΙΛΩ ΛΟΓΩ ΑΠΛΩΣ, ΑΛΛ' ΩΣΠΕΡ ΑΔΙΩΚΑΤΟΝ ΕΓΧΥΣΕ ΑΝΘΡΩΠΟΥ, ΚΑΙ ΑΠΕΘΑΝΕΝ,
 ΚΑΙ ΣΩΣΕΝ ΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟΥΝ, ΩΣ ΟΙ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΙ ΛΕΓΟΥΣΙ. ΚΑΙ ΕΠΕΙ ΘΕΟΣ ΛΩ, ΠΩΣ ΕΠΑΘΕΝ; ΟΥ ΓΑΡ ΠΑ-
 ΤΗΡ ΘΕΟΣ. ΚΑΙ ΣΥ ΜΕΝ ΚΑΤΗΓΟΡΩΝ ΦΕΡΕΙΣ ΑΥΤΑ, ΗΜΕΙΣ ΔΕ ΛΕΓΟΜΕΝ ΟΥΤΩΣ, ΟΤΙ ΜΕΝ ΠΟΔΙ Ψ
 ΘΕΟΥ ΔΙΩΚΑΤΟΝ ΚΑΙ ΑΔΙΩΚΑΤΟΝ ΕΠΟΜΕΝ, Ψ ΤΟΙΣ ΕΜΠΕΘΕΝ, ΚΑΙ ΑΓΚΕΙ. ΩΜΟΛΟΓΗΘΕΝ ΓΑΡ Ψ
 ΗΜΕΤΕΡΩΝ ΑΔΙΩΚΕΙΝ, ΟΤΙ ΟΥΚ ΟΙΔΑΜΕΝ ΔΙΑΚΡΙΝΕΙΝ ΑΔΙ ΘΕΟΥ ΔΙΩΚΑΤΟΝ ΚΑΙ ΑΔΙΩΚΑΤΟΝ, ΑΛΛ' Ο-
 ΤΩ ΦΡΟΝΟΥΜΕΝ ΟΥΤΩ ΠΙΣΤΕΥΟΝ, ΟΤΙ ΠΑΝΤΑ ΠΑΡΑ ΤΩ ΘΕΩ ΔΙΩΚΑΤΑ ΕΙΣΙΝ, ΑΔΙΩΚΑΤΑ ΔΕ ΑΥ-
 ΤΩ ΟΥΔΕ Ψ. ΚΑΙ ΟΤΙ ΘΕΟΣ ΩΝ ΑΛΛΗΘΙΝΟΣ ΕΓΧΥΣΕ ΑΝΘΡΩΠΟΥ, ΟΥΤΩΣ ΕΙΔΙΔΑΧΘΗ ΜΕΝ, ΚΑΙ ΟΥΤΩ
 ΠΙΣΤΕΥΟΜΕΝ, ΚΑΙ ΟΥΤΩΣ ΔΕΙΜ Η ΑΛΗΘΕΙΑ. ΠΩΣ ΔΕ ΕΓΧΥΣΕ, ΟΥ ΓΙΝΩΣΚΩ. Ψ ΓΑΡ ΑΓΓΕΛΟΙΣ ΑΓΝΩ-
 ΣΤΗ, ΠΩΣ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΦΥΣΕΙ ΓΙΝΩΣΤΗ; ΤΙΣ ΔΕ Η ΑΠΟΔΕΙΞΙΣ ΕΙ ΤΟ ΚΥΡΙΟΥ ΑΓΓΕΛΩΣΕΩΣ, ΚΑΙ ΤΙΣ Η
 ΑΠΕΙΡ ΤΟΥΤΟΥ ΚΑΝΘΡΩΠΙΝΕΩΣ, ΗΜΕΙΣ ΟΡΘΟΥ ΜΕΝ Ψ ΕΙ ΔΙΩΚΑΜΕΝ. ΣΥ ΔΕ ΑΚΟΥΕ ΝΟΥΜΕΝΩΣ.
 Ο ΘΕΟΣ ΧΡΕΙΑΝ ΠΙΝΟΣ ΜΗ ΕΧΩΝ, ΔΙΑ ΜΟΝΩΝ ΑΓΓΕΛΩΝ ΤΑ ΕΔΗΜΙΟΥΡΓΗΣΕ ΚΑΙ ΕΚΤΙΣΕ ΠΑΝΤΑ ΚΑΙ
 ΜΗ ΟΡΑΤΟΥΝ ΤΕ ΚΑΙ ΑΟΡΑΤΟΥ. ΕΠΟΙΗΣΕ ΟΣ ΑΓΓΕΛΟΥΣ, ΕΠΟΙΗΣΕ ΤΟΝ ΟΥΡΑΝΟΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΓΛΩ, Ε
 ΠΑΝΤΑ ΤΑ ΓΗ ΜΕΣΩ ΑΥΤΩ, ΕΠΟΙΗΣΕ ΔΕ ΚΑΙ ΕΠΛΑΣΕ ΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟΥΝ, ΧΟΙΩ ΛΑΒΩΝ ΑΡΧΗ ΤΗ ΓΗΣ,
 ΚΑΙ ΓΗΘΕΙΣ ΑΥΤΩ ΨΥΧΗΝ ΒΟΕΡΑΝ. ΚΑΤ' ΕΙΚΟΝΑ ΘΕΟΥ ΕΠΟΙΗΣΕΝ ΑΥΤΟΝ, ΚΑΙ ΕΚ ΤΗ ΠΛΟΥΡΕΣ ΑΥΤΩ
 ΕΠΟΙΗΣΕ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΑ. ΚΑΙ ΕΔΕΥΣΕ ΑΥΤΟΝ ΤΩ ΠΑΡΑΔΕΙΣΩ, ΔΙΟΥΣ ΑΥΤΟΙΣ ΓΗΤΟΛΩ, ΙΝΑ ΑΡΧΗ ΠΑΝ-
 ΤΟΣ ΕΥΛΟΥ Ψ ΓΗ ΤΩ ΠΑΡΑΔΕΙΣΩ ΦΑΓΩΣΙΝ, ΑΡΧΗ ΔΕ Ψ ΕΥΛΟΥ Ψ ΓΙΝΩΣΚΕΙΝ ΚΑΛΩΝ ΚΑΙ ΠΟΝΗ-
 ΡΩΝ ΟΥ ΦΑΓΟΝΤΑΙ ΑΠ' ΑΥΤΩ. Η Δ' ΑΝ ΗΜΕΡΑ ΦΑΓΟΝΤΕΣ ΑΠ' ΑΥΤΩ, ΘΑΝΑΤΩ ΑΡΧΑΝΟΜΕΝ, ΩΣ Ο
 ΜΕΓΑΣ ΜΩΥΣΗΣ ΓΗ ΤΩ ΠΑΛΑΙΩ ΣΥΝΕΓΡΑΨΑΤΟ. ΑΡΧΗ ΓΟΙΩ ΤΩΝ ΑΓΓΕΛΙΚΩΝ ΤΑΓΜΑΤΩΝ ΕΙΣ ΑΡ-
 ΧΩΝ ΙΣΙΩΜΕΝ ΑΥΤΟΝ ΟΤΩ ΛΑΜΠΕΡΗ ΚΑΙ ΔΑΥΜΑΤΙΟΝ, ΟΣΩΝ ΗΚΕΝ ΟΙ ΔΙΔΛΘ' ΔΕΙ, ΚΑΙ ΚΤΙΣΜΑ ΔΕΙ.
 ΚΑΙ Ο ΘΕΟΣ ΑΡΧΗ Ψ ΜΗ ΟΝΤΩ ΕΙΣ ΤΟ ΕΙΝ ΑΥΤΟΝ ΕΠΟΙΗΣΕ, ΚΑΙ ΙΝΑ ΩΣ ΔΙΔΛΘ' ΠΩΣ ΚΑΙ ΤΗ ΔΕ-
 ΑΠΟΤΛΩ, ΑΛΛ' ΩΣ ΜΩΥΣΗΣ ΚΑΙ ΑΥΤΟΔΙΔΗΣ ΕΙΠΕΝ, ΟΤΙ ΘΗΣΩ ΤΟΝ ΘΕΟΝΟΝ ΜΟΝ ΑΔΙ ΤΩΝ ΝΕΦΕΛΩΝ, ΚΑΙ
 ΕΣΤΟΜΑΙ ΘΜΟΙ ΤΩ ΕΥΨΙΩ. ΤΑΥΤΑ ΟΥ ΑΥΤΩ ΓΗΤΟΛΩΝΤΕΣ, ΣΥΝΗΚΟΛΟΥΝΤΕ ΤΟ ΤΑΓΜΑ ΑΥ-
 ΤΩ ΤΟΥΤΟΥ ΑΣΕΒΕΙΑ, ΚΑΙ ΠΑΡΕΔΙΔΟΥΣ ΕΠΕΘΗΝ ΑΡΧΗ ΤΟΥΡΑΝΟΥ ΣΥΝ ΠΑΣΗ ΤΗ ΣΥΝΑΓΩ ΑΥΤΩ, Ε
 ΕΓΧΥΝΤΟ ΔΙΑΜΟΝΕΣ, ΤΟΤΕ ΙΣΙΩΜΕΝ Ο ΔΙΑΒΟΛΩ ΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟΥΝ ΓΗ ΤΩ ΠΑΡΑΔΕΙΣΩ, ΚΑΙ ΦΘΟΝΗ-
 ΚΑΙ ΑΥΤΩ, ΑΠΕΛΘΩΝ ΕΥΡΕ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΑ, ΚΑΙ ΩΣ ΔΙΕΦΑΠΑΤΗΤΟΝ ΜΕΡΩ, ΛΕΓΕΙ ΑΥΤΗ, ΤΙ ΟΤΙ Ο
 ΘΕΟΣ ΓΗΤΕΙΛΑΤΟ Ο ΜΥΡ, ΙΝΑ ΑΡΧΗ ΠΑΝΤΟΣ ΕΥΛΟΥ Ψ ΓΗ ΤΩ ΠΑΡΑΔΕΙΣΩ ΦΑΓΗΤΕ, ΑΡΧΗ ΔΕ Ψ ΕΥΛΟΥ
 Ψ ΓΗ ΜΕΣΩ Ψ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΥ ΜΗ ΦΑΓΗΤΕ ΑΠ' ΑΥΤΩ. Η Δ' ΑΝ ΗΜΕΡΑ ΦΑΓΗΤΕ ΑΠ' ΑΥΤΩ, ΘΑΝΑ-
 ΤΩ ΑΠΟΘΑΝΕΙΔΕ. ΟΥ ΓΑΡ ΘΡΑΝΑΤΩ ΑΠΟΘΑΝΕΙΔΕ, ΑΛΛ' ΙΝΑ ΜΗ ΦΑΓΟΝΤΕΣ ΑΠ' ΑΥΤΩ, ΔΙΑΝΕΙΓΩ-
 ΣΙΝ ΟΙ ΟΦΘΑΛΜΟΙ ΟΥ ΜΕΘ, ΚΑΙ ΕΣΕΔΕ ΩΣ ΔΕΟΙ, ΓΙΝΩΣΚΟΥΝΤΕ ΚΑΛΩΝ ΚΑΙ ΠΟΝΗΡΩΝ. ΕΩΡ ΑΝΘΡΩ-
 ΚΑ Η ΓΥΝΗ, ΚΑΙ ΑΠΑΤΗΘΕΙΣ, ΕΦΑΡΧΗ ΑΡΧΗ Ψ ΕΥΛΟΥ, ΚΑΙ ΕΙΔΩΚΕ Ε ΤΩ ΑΥΤΩ ΑΥΤΗΣ ΤΩ ΑΔΑΜ,
 ΚΑΙ ΕΦΑΓΕ ΚΑΙ ΑΥΤΟΣ, ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΝΤΕΣ ΓΗΕΔΩ ΘΕΟΣ, ΚΑΙ ΦΑΓΟΝΤΕΣ ΑΡΧΗ ΤΩ ΕΥΛΟΥ, ΟΤΕ ΑΔΑΜ

[illegible]

ματῶν καὶ φαρισαίων καὶ τῶν ἀρχόντων ὀλίγοι καὶ ὑπαρίθμιοι. τούτων γὰρ οὕτω
 πλουμύλων καὶ ποσούτων ἀπείρων δαυμάτων γίνεσθαι μύλων, καὶ καδ' ἐκείνους ἡμέραν
 ἡδ' ἡμέρας χρόνους τρεῖς λαλουμένης διδασκαλίας παρὰ τῶν ἱεροῦ καὶ ποι μὴ φέρον
 τῶν αὐτῶν μαρτυρίας εἰς μέσον ἀπὸ τῶν πεφνημένων, οὐχ' ὥς ἡμεῖς ἔχοντες ἐπὶ τῶν μαρτυ
 ρίας ὑπὲρ αὐτοῦ, θεοῦ ὄντος, ἀλλὰ ὅτι τὴν ἀπιστίαν καὶ σκληροκαρδίαν τῶν ἰουδαίων,
 ἐπὶ δὲ καὶ ἀδύναμιν τῶν ἀνθρώπων, ποῖ δὲ φέροντες τὸν τε ἀβραάμ καὶ τὸν μοῦσα, μὴ
 λου δὲ τὸν θεοῦ καὶ πατρός αὐτοῦ, καὶ τῶν ἰουδαίων καὶ τῶν αὐτῶν νομῶν, καὶ
 μὴ βουλομένων τὴν ἐκείνων σωτηρίαν, ἀφ' εἰς αὐτὸν ὁ χριστὸς ἤρξατο πρῶτον τὴν φιλω
 ρίας τῶν κόσμων κηρυττοῦ, καὶ λέγειν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ τὰ μέλλοντα αὐτῶ συμβαί
 νειν, ὅτι ἰδοὺ ἀναβαίνομεν εἰς ἱεροσόλυμα, καὶ ὁμός τῶν αὐτῶν πονηρῶν παρὰ δόξῃ τῶν ἀρ
 χιεράδων καὶ γραμματέων, καὶ παρὰ ὧν σὺ αὐτῶν τοῖς ἐδνεσι, καὶ ματαλάουσι αὐτοῖς
 καὶ ἐμπαίξουσιν αὐτῶ, καὶ ἐμψύχουσιν αὐτῶ, καὶ ἀποκτενεύουσιν αὐτοῖς, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ
 ἀναστήσονται καὶ ἀναστάντες ἔσονται οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἐλυτῶνται ἐκ σφόνδρα, καὶ ἐπερχο
 μεν. τότε ἐπαίρει αὐτὸν καὶ τὸν ὁ χριστὸς, καὶ ἀνέβη ὑπὲρ πάντων τῶν οὐρανῶν, καὶ ἐλκε
 ῖτο πρόσωπον αὐτοῦ διὰ τῶν ἱεροῦ, καὶ τὰς ἑσπέραις αὐτοῦ ἐρχέσθαι λαοὺς ἀπὸ
 χιῶν, ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ τὴν λαμπρότητα τῶν προσώπων αὐτοῦ, ἐπεσον εἰς τὴν γῆν
 καὶ ἠδυνήθησαν φέρειν αὐτὴν. εἰδὼν δὲ ὁ κύριος καὶ τὸν ἡλίαν καὶ τὸν πεφνημένον
 τῶν ἱεροῦ συλλαλοῦντες ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἔειπεν ἡμῶν καὶ σκόπε τὸ γεγονός. πρῶτον μὲν,
 ἵνα ἰδόντες οἱ ἀπόστολοι τὴν λαμπρότητα τῶν αὐτῶν θεοτήτων, ἡρώσων ἀκριβῶς, ὅτι
 οἷος καὶ οἰκίαν θελήματι παρὰ ὁδὸν εἰς σφαγίαν, οὐ δύνασθαι. διδόντες δὲ, ἵνα λάβωσι
 παραμυθίαν καὶ ἀνακαυχῶν ἀπὸ τῶν λόγων, καὶ εἰς τὸ ἀκούσαντες πόδι τῶν πόδων τῶν
 καὶ τῶν ποδῶν, ἵνα ἰδόντες τὸν μοῦσα καὶ τὸν ἡλίαν αὐτῶν πεφνημένους τῶν ἱεροῦ
 καὶ τῶν ποδῶν, πληροφρονῶσιν ἀκριβῶς, ὅτι αὐτὸς ὅστις ὁ δεισέτης καὶ κύριος πάντων
 τῶν πεφνημένων, καὶ πάσης τῆς κτίσεως, καὶ τὸ δὲ δαυμάτων καὶ μέγα, ὅτι ὅστις ὁ δεισέτης
 καὶ κύριος πάντων τῶν πεφνημένων καὶ τῶν οὐρανῶν καὶ τῶν γῆς αὐτῶν λέγειν, οὐ
 τῶν ὅστις ὁ δεισέτης μου ὁ ἀγαπητός καὶ ὁ δολοφόνος, αὐτὸν ἀκούετε. ἔπειτα διδοῦναι τὸ λόγον,
 ἵνα τὸ μὴ ἵνα πάντα πιστωθῶσι καὶ πληροφρονῶσιν, ὅτι αὐτὸς ὅστις ὁ δεισέτης καὶ κύριος
 θεοῦ. τὸ ἵνα ἐπεὶ ὁ καιρὸς τῶν παφῶν τῶν ἱεροῦ καὶ ἡγίως, ὅτι μετὰ τῶν παφῶν
 μέλλουσιν ἀποσταλέναι ὑπὸ τὸν κύριον οἱ ἀπόστολοι, εὐερεσκον τὸ ὀλίγοι οὕτω ἰδίως,
 καὶ ἀδύνατοι, οὐδὲν ἀποβλέψουσι πρὸς τὴν οἰκίαν ἀδύνατον, ἀλλὰ πρὸς τὴν πύλιν
 διωκόμεν, καὶ ἵνα ἰδόντες τὴν τῶν θεοῦ δόξαν τε καὶ λαμπρότητα, ἀκούσαντες δὲ καὶ
 τὴν τῶν θεοῦ καὶ πατρός φωνὴν τε καὶ μαρτυρίαν, νοήσωσιν ὅτι εἰς θεὸν ὅστις ὁ πατὴρ καὶ
 ὁ υἱός, καὶ μία ὁ θεός, καὶ φύσις, καὶ δυνάμεις πατρός τε καὶ υἱοῦ, καὶ παρρησιασθέντες
 εἰς τὴν τῶν θεοῦ δυνάμειν, ἀπέλθωσι μετὰ πνευματικῆς ὑπὸ τὸν κύριον καὶ πληρωθῶν καὶ
 δυνάμει τῶν λαβῶν πεφνημένους, ἢ λέγουσιν, θάβορ καὶ ἐμῶν, καὶ ὅτι ὁ νόματι σου ἀγα
 λιάσονται κύριος ὁ θεός ἐκ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, ὡς ἐμεῖ. πάντες ψυχῇ, ἥτις οὐκ ἀκούσονται
 τοῦ πεφνημένου ἐκείνου, ὁλοδοξοῦσιν εἶναι. καὶ ὅτι τότε μὴ εἴπῃ ἐκείνους, ὅτι πᾶσι
 καὶ ἡμῖν οὐκ ἀκούσεται τοῦ πεφνημένου ἐκείνου, ὁλοδοξοῦσιν εἶναι, καὶ ὅτι τὰ λαλοῦν
 τα παρὰ τὴν τῶν μαθητῶν καὶ τῶν πεφνημένων, λόγοι εἰσὶ τῶν θεοῦ, ὅτι πρόβλεπον καὶ ἀλη
 θείας. ἀλλ' ὅμως καὶ ὑπὸ τῶν βαπτισμάτων, καὶ ὑπὸ τῶν ματαμορφώσεων, ἀπὸ τῶν οὐρα
 νῶν καὶ τῶν φωνῶν, καὶ οὐδ' ἂν ἀνθρώπων, ἀλλὰ ἀμέσως ἀπ' αὐτοῦ τῶν θεοῦ καὶ πατρός.
 βλέπεις πῶς ἀνέβη καὶ ὁμοκαρδίας ἐκ τῶν ἱεροῦ καὶ τῶν πεφνημένων, καὶ ὅτι ὁ
 κύριος οὐδ' ἂν φαίνεται παρὰ τοῦ οὐρανοῦ, ἀλλὰ πρῶτον μὴ ἀρχεται ἡ αὐγὴ, ἐπὶ
 φῶς, καὶ μετὰ ταῦτα ὁ ἡλίου, οὕτω καὶ ὑπὸ τῶν ἱεροῦ καὶ τῶν πεφνημένων, ἐπὶ ἐλαμ
 ψε ὁ χριστὸς εἰς τὸν κόσμον, καὶ εἰς τὰς ψυχὰς τῶν ἐκείνων πιστῶν, ὁ νοητὸς ἡλίου.
 εἴτα ὁφείλει ὁ χριστὸς εἰς ἱεροσόλυμα, ἵνα πελεθῇ ἐπ' αὐτῶ τὸ πάθος, καθὼς εἶπε πρὸς
 ἡμετέροισιν, καὶ εἰς τὸν οὐρανὸν αὐτὸν εἰς τὴν πόλιν, ἡμετέροισιν τὸ πᾶν τῶν ἱεροῦ καὶ
 λέγειν, ὅτι
 ἔτι

ὁ χριστός, ἵνα μὴ πᾶσι λαοῖς, ἐδελοντὴς παρεδίδην ἀπὸ νῆα γοῦν τοῖνυ ἔν χριστῷ εἰς τοὺς ἀρχιερεῖς, οἱ δὲ μαθηταὶ φοβηθέντες ἐφυγον. οἱ γοῦν ἀρχιερεῖς παραλαβόντες τὸν ἱερωσὶν, ἐξήρασαν. καὶ πᾶσι κληρικοῖς ἐπέμεινον διόλου διδομαστύρας, ἕλεγον κατ' αὐτοὺς ὅσα ἐβούλοντο. ἡ δὲ οὕτως ὁ τοῖνυ ἱερωσὶς ἐσώπητα, λέγει γοῦν αὐτῷ ὁ ἀρχιερεὺς, ἐξορκίζω σε ἡ ψὶ τοῦ θεοῦ, ἵνα ἡμῖν εἴπῃς, εἰ σὺ εἶ ὁ ἦος. ὁ δὲ ἀποκρίθη, εἰ σὺ εἶ ὁ χριστός, ὁ ἦος. ὁ δὲ ἔφη, λέγει αὐτῷ ὁ ἱερωσὶς, ἐγὼ εἰμι. πλὴν λέγω ὑμῖν, ἀπέριτον ἔσθ' ἡμεῖς τὸν ἦον. ὁ δὲ ἀνδρῶν καὶ κληρικῶν ἐκ δειψῶν ἐλθόντες, καὶ ἐρχόμενοι ὑπὸ τῶν νεφελῶν τῶν οὐρανῶν, τότε ἀρχιερεῖς δι-
ἐξήρασαν τὰ ἱμάτια αὐτῶν λέγων, ὅτι ἐβλασφημῆσθε, τί ἐτι χρεῖσθαι ἐχομεν μαρτύρων; ἵνα νῦν ὑμεῖς ἡκούσατε τὴν βλασφημίαν αὐτοῦ. τί ὑμῖν δοκεῖ; αἱ δὲ εἶπον, ὅτι οὐχ ὅτι οὐκ ἔστιν ὁ δειψῶν γοῦν αὐτῶν εἰς τὴν παρεστηκότων ῥάπισμα. καὶ ἐμπαίσαντες αὐτῷ, ἀπὸ νῆα γοῦν καὶ παρὶδωκαν αὐτὸν ἔξω πηλῶν. ὁ δὲ ἰουδαῖος ἀπελθὼν, λέγει τοῖς ἀρχιερεῶσιν, ἡμῶν τὸν παρὰ τοὺς αἵμα ἀδῶν, καὶ ῥήμας τὰ ἀργύρια ἐπὶ τῶν νῶν, ἀπελθὼν ἀπὸ νῆα γοῦν. οἱ δὲ ἀρχιερεῖς λαβόντες τὰ ἀργύρια ἐπὶ τῶν νῶν, οὐκ ἔφερον ἡμῖν βασιλεῖς αὐτῶν εἰς τὸν νεβρῶν, ἐπὶ τὴν τιμὴν αἵματι. ὁ δὲ ἡγόρασεν τοῖνυ ὅτι αὐτῶν τὸ μισθὸν τῆς κεραιῆς, εἰς τὰς πῦλεις τῶν ξηλοῖς, αἱ δὲ στρατιῶται τῶν ἐν τῷ πελάγῳ παραλαβόντες τὸν ἱερωσὶν, ἐξήρασαν αὐτὸν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ἐξήρασαν αὐτὸν χαλαρὰ ὑβρεως, καὶ ἀπὸ νῆα γοῦν αὐτὸν εἰς τὴν βασιλείαν ἡρώδου. καὶ ἰδὼν αὐτὸν ὁ ἡρώδης, πάλιν ἀπέστειλε αὐτὸν ἔξω πηλῶν. ὁ δὲ πηλῶν ἡρώδης τῶν αὐτῶν εἰπὼν, τί λέγετε πρὸς τὸν ἀνδρῶν; αὐτοὶ δὲ εἶπον, σάωσον αὐτόν, καὶ ὁ πηλῶν, τί γὰρ κακὸν ἐποίησεν; οἱ δὲ ἔλεγον, ἀντιτίθει τὸν λαόν σου, καὶ ἡν-
θεοῦ ἐκείνου ποιῇ. καὶ ὁ χλαῖν τὸν πηλῶν, ὁ δὲ βουλόμενος ποιῆσαι τὸ δέλημα αὐτοῦ, λαβὼν ὑδωρ, ἀπὸ τῆς φάλαγγος ἐμπόδου πάντων, εἰπὼν ἔξω πηλῶν. εἰ μὴ ἐγὼ ἀπὸ τῶν αὐτῶν δικαίου τοῦ τοῦ, ὑμεῖς ἔλεγε. οἱ δὲ εἶπον, τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ὑπὲρ τῶν τέκνων ἡμῶν. τότε παρὶδωκε τὸν ἱερωσὶν τοῖς στρατιώταις, ἵνα σαυρωθῇ. οἱ δὲ παραλαβόντες αὐτόν, ἔξω πηλῶν αὐτόν, καὶ ἐξήρασαν αὐτόν εἰς τὸ πρὸς τὸν αὐτόν, καὶ ἐμαστῶσαν αὐτόν. ἐμείσαντες δὲ καὶ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ. ἐφόρει δὲ καὶ χιτῶνα ἀρραφοῦ, ὑφαντὸν δι' ὅλου, καὶ πᾶσι ἐκείνου ἐβαλον κληρῶν, ποιοῦντες μίαν λαβὴν αὐτόν. καὶ ταῦτα ποίησαντες, ἀπὸ νῆα γοῦν αὐτόν, ἵνα σαυρῶσιν αὐτόν, ἐπὶ τῶν γοῦν αὐτοῦ καὶ ἔξω πηλῶν μετὰ χαλῆς μεμιγμένης, καὶ ἐσώσαντες αὐτόν, καὶ ἐσώσαντες αὐτόν ὁ ἡλῶν ἔξω πηλῶν ἔως ὥρας τρίτης ἔως ὥρας ἑνάτης, καὶ τῇ ἑνάτῃ ὥρᾳ ἀπέθανε, πᾶσι κληρικοῖς καὶ τῶν σαυρῶν τῶν ἀγίων αὐτοῦ μετῶν, καὶ ἡνθὲς ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ. ὁ δὲ ἄλλοι μαθηταὶ αὐτοῦ ἐφυγον πάντες, καὶ κερύβειον ἀπὸ τῶν φόδων αὐτῶν, καὶ ἐλθὼν εἰς τὴν στρατιῶν μετὰ ξίφους, ἔνυφον αὐτοῦ τὴν πηλῶν, ἐλθὼν δὲ εἰς τὴν ἀρχόντων, ἰωσήφ ὀνομαζόμενος, ἔκτισε τὸ σῶμα τῶν χριστῶν πηλῶν, καὶ καθε-
λὼν αὐτὸ ἀπὸ τῶν σαυρῶν, μετὰ καὶ ἑτέρου, τὸν νομα νηροδμήμου, ἐνέλισε μετὰ σινδόνος. καὶ σμύρνης, ὡς εἰς λιτῶν ἐκείνου. οὕτω γὰρ ἡνθὲς τοῖς ἰουδαίοις μετὰ σμύρνης ἑντάλμα-
ζεμ. εὐρώμ δὲ καὶ μνημείον λελακμηνόμην ἐκ πέτρας, ἔθαψε τὸ σῶμα τοῦ ἱερωσῆ, δὲς ἐπ' αὐτῷ καὶ λίθου σφύδρα μέγαν. τῇ γοῦν ἐπαύριον ἐλθόντες οἱ γραμματεῖς οἱ φαρισαιοὶ πρὸς πηλῶν, εἶπον αὐτῷ, κύριε, ἐμνήθημεν ὅτι ἐκείνος ὁ πλάγιος εἶπεν ἐπὶ τῶν ἡμερῶν, ὅτι μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἐγείρομαι. καὶ λῶν ὅτι ἀσφαλιδὴν αὐτὸν τὰ φρονεῖς ἔως τῆς τρίτης ἡμέρας, μή ποτε ἐλθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, κλέψωσιν αὐτόν, καὶ εἰπωσιν τῶν λαῶν, ὅτι ἡνθὲς ἀπὸ τῶν νε-
κρῶν, καὶ ἔσται ἡ ἐσχάτη πλάγιος χεῖρας τῆς πρώτης. ἐφ' ἡνθὲς ὁ πηλῶν, ἔχετε κουσῶν, ἵνα ἴτε, ἀσφαλισάδε ὡς οἴδατε. οἱ δὲ ἀπελθόντες, ἀσφαλίσαντες τὸν τάφον, σφραγι-
σαντες τὸν λίθον μετὰ τῆς κουσῶν. κουσῶν δὲ ἐλέγχετο, τὸ πάγμα τῶν στρατιῶν, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐξήρασαν σείσμος μέγας, καὶ ἐκλυθὲν ὁ λίθος ἐκ τῆς μνημείου, καὶ ἀπὸ τῶν φόδων αὐτῶν οἱ στρατιῶται ἐγχείοντο ὡς εἰ νεκροί. ὁ δὲ χριστὸς αὐτοῖς ἐκ τῶν φόδων. οἱ δὲ στρατιῶται ἀπελθόντες ἀπὸ νῆα γοῦν τοῖς ἀρχιερεῶσιν καὶ γραμματέσιν ἀπαντα τὰ ἡμῶν. καὶ ἰδὼν αὐτοὺς οἱ ἀρχιερεῖς ἀργύρια ἱκανά, εἰπόντες πρὸς αὐτοὺς, εἶπατε ὅτι ἡμῶν νομῶν ἡλθον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ ἐκλεψαν αὐτόν. καὶ ἐὰν ἀκούσῃ αὐτοὶ τῆς ἡμεῶν, ἡμεῖς πᾶσι κληρικοῖς αὐτοῦ, καὶ ὑμῖς ἀμερίμους ποιήσομεν. αἱ δὲ λαβόντες τὰ ἀργύρια, ἐπεί-
σαν

[illegible]

